

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 3 lutego 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, a co do § 5 również w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o umowach zbiorowych cukrowniczo-plantatorskich na okres kampanijny 1939/40.

Na podstawie art. 17 ust. (1) — (4), 18 i 21 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 83, poz. 567) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Na okres kampanijny 1939/40 zostaną zawarte trzy umowy zbiorowe rejonowe. Jedna z nich obejmie obszar województwa pomorskiego z wyjątkiem powiatów: lipnowskiego, nieszawskiego, rypińskiego i włocławskiego oraz województwa poznańskiego z wyjątkiem powiatów: kaliskiego, kolskiego, konińskiego i tureckiego; druga — obszar województwa śląskiego; trzecia — pozostały obszar Państwa.

(2) Do zawarcia pierwszej z trzech umów zbiorowych rejonowych, wymienionych w ust. (1), powołuje się Związek Zachodnio-Polskiego

Przemysłu Cukrowniczego w Poznaniu oraz Związek Stowarzyszeń Plantatorów Buraków Cukrowych Wielkopolski i Pomorza w Poznaniu; do zawarcia drugiej — zarząd cukrowni Chybie S. A. z jednej strony oraz Związek Stowarzyszeń Plantatorów Buraka Cukrowego w Warszawie i Centralny Związek Drobnych Plantatorów Buraka Cukrowego przy Centralnym Towarzystwie Organizacji i Kółek Rolniczych w Warszawie z drugiej; do zawarcia trzeciej — Związek Zawodowy Cukrowni b. Królestwa Polskiego, Wołynia, Małopolski i Śląska z siedzibą w Warszawie z jednej strony oraz Związek Stowarzyszeń Plantatorów Buraka Cukrowego w Warszawie i Centralny Związek Drobnych Plantatorów Buraka Cukrowego przy Centralnym Towarzystwie Organizacji i Kółek Rolniczych w Warszawie z drugiej.

(3) Na obszarze powiatów: lipnowskiego, niezawskiego, rypińskiego, włocławskiego, kaliskiego, kolskiego, konińskiego i tureckiego strony, zawierające umowę indywidualną, mają możliwość wyboru między umową zbiorową rejonową, przewidzianą dla tego obszaru w myśl ust. (1), a umową zbiorową rejonową, obowiązującą na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego. Tryb postępowania przy wyborze przez strony danej umowy ustali trzecia spośród umów zbiorowych rejonowych, wymienionych w ust. (1).

(4) Jeżeli cukrownia, położona na terenie działania jednej z umów zbiorowych rejonowych, posiada plantatorów na terenie działania drugiej umowy, wówczas wiążąca zarówno dla cukrowni, jak i dla plantatorów, jest umowa zbiorowa rejonowa właściwa dla siedziby danej cukrowni. W razie zgody obu stron za podstawę umowy indywidualnej może być przyjęta umowa zbiorowa rejonowa właściwa dla miejscowości, w której znajduje się dane gospodarstwo rolne.

§ 2. Umowy zbiorowe rejonowe powinny przewidywać warunki następujące:

1) Każdemu plantatorowi, który na podstawie umowy plantacyjnej na okres 1938/39 dostarczał buraki do danej cukrowni, cukrownia powinna zaproponować zakontraktowanie na okres kampanijny 1939/40 takiej ilości buraków kat. A, jaka była u niego zakontraktowana na okres kampanijny 1938/39 z ewentualnym odchyleniem, wynikającym ze zmiany współczynnika wydajności cukru z buraków. Przepis niniejszy nie stosuje się do plantatorów: a) posiadających gospodarstwa o obszarze powyżej 50 ha, u których na okres kampanijny 1938/39 została zakontraktowana w drodze wyjątku i tylko na jeden okres kampanijny pewna ilość buraków kat. A, która miała być zakontraktowana w gospodarstwach o obszarze do 50 ha, b) u których na okres kampanijny 1938/39 została zakontraktowana pewna ilość buraków kat. A, odpowiadająca kontyngentowi wewnętrznemu cukru, ustalonemu w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 646) dla rejonu produkcji Nr 62.

2) W razie całkowitego lub częściowego rozparcelowania nieruchomości ziemskiej, w której na okres kampanijny 1938/39 były plantowane buraki cukrowe, cukrownia powinna zaproponować zakontraktowanie takiej ilości buraków kat. A, jaka była plantowana uprzednio w danej nieruchomości, właścicielom gospodarstw powstałych z rozparcelowania tej nieruchomości oraz gospodarstwa odpowiadającego części nierozparcelowanej, każdemu stosunkowo do obszaru jego gospodarstwa.

3) Ilość buraków kat. B, przeznaczonych w okresie kampanijnym 1939/40 do wyprodukowania cukru zapasowego i eksportowego, zostanie rozdzielona pomiędzy wszystkich plan-

tatorów stosunkowo do ilości buraków kat. A, które będą u nich zakontraktowane.

4) Przy każdej cukrowni zostanie powołana komisja cukrowo-buraczana. Zadaniem komisji jest opracowanie planu, według którego cukrownia zakontraktuje buraki kat. A oraz buraki kat. B, przeznaczone do wyprodukowania cukru zapasowego i eksportowego, pomiędzy poszczególne gospodarstwa rolne. W skład komisji wejdą po jednym przedstawicielu: zarządu cukrowni, miejscowego (ych) zrzeszenia (en) plantatorów, właściwej izby rolniczej oraz dobrowolnych organizacji i instytucji rolniczych, które wskaże właściwy wojewoda. Na żądanie wojewody zarząd cukrowni zaprosi na posiedzenie komisji z głosem doradczym przedstawicieli izb rolniczych oraz dobrowolnych organizacji rolniczych, zwłaszcza zaś plantatorskich z innych województw, gdzie dana cukrownia posiada swych plantatorów. Na zebraniu komisji przewodniczący przedstawiciel zarządu cukrowni. Przy opracowywaniu planu komisja uwzględni przede wszystkim wnioski zgłoszone przez zrzeszenia plantatorów, następnie wnioski wysunięte przez izby i organizacje rolnicze, poza plantatorskimi, wreszcie wnioski cukrowni oraz wnioski zgłoszone do cukrowni bezpośrednio przez rolników. W protokole posiedzenia komisji należy umieścić uchwały komisji oraz stanowiska odrębne mniejszości komisji wraz z krótkim uzasadnieniem. Protokół podpisują członkowie komisji, którzy wzięli udział w posiedzeniu.

§ 3. Ustala się następujący tryb postępowania przy zawieraniu umów zbiorowych rejonowych na okres kampanijny 1939/40:

1) Umowy, o których mowa powyżej, powinny być w zasadzie zawarte w drodze polubownej i treść ich powinna być zakomunikowana Ministerstwu: Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

2) Jeżeli zawarcie umów w drodze polubownej okaże się niemożliwe, wówczas trzej delegaci mianowani przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu, pod przewodnictwem delegata Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych wezwą do siebie obie strony celem skłonienia ich do bezzwłocznego zawarcia umowy, a gdyby te próby nie dały pozytywnego wyniku, w celu utworzenia komisji do zawarcia rejonowej umowy zbiorowej.

3) Komisja ta składa się z przedstawicieli plantatorów i przemysłu cukrowniczego, po dwóch z każdej strony (§ 1 ust. (2)), oraz z trzech delegatów rządowych, wymienionych w pkt 2), a jej przewodniczącym jest delegat mianowany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

4) W razie niewyznaczenia lub niestawienia przedstawicieli którejkolwiek ze stron na posiedzenie komisji przewodniczący zarządza odbycie posiedzenia w drugim terminie i zawiadamia o tym przedstawicieli obu stron. Do

prawomocności uchwał, jakie zapadną na tym posiedzeniu, jest wystarczająca obecność trzech delegatów rządowych. Komisja rozstrzyga sprawy zwykłą większością głosów, przy czym w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 4. Treść umów zbiorowych rejonowych, zawartych w trybie § 3, Minister Rolnictwa i Reform Rolnych podaje do wiadomości cukrowniom oraz plantatorom właściwych rejonów w sposób przez siebie ustalony.

§ 5. (1) Spory dotyczące interpretacji umowy zbiorowej rejonowej, wynikłe między stronami umową tą związanymi, będą rozstrzygane w drodze orzeczeń komisji rozjemczych, powołanych i orzekających w trybie przewidzianym w § 3 pkt 3) i 4). Do tych komisji przepisy kodeksu postępowania cywilnego o sądach polubownych nie będą miały zastosowania.

(2) Wszelkie spory, powstałe między poszczególnymi cukrowniami i poszczególnymi plantatorami na tle umów między nimi zawartych w ramach rejonowych umów zbiorowych, będą rozstrzygane przez powoływane w każdym przypadku szczególne komisje rozjemcze. Do sposobu powoływania tych szczególnych komisji rozjemczych, trybu postępowania przed nimi i wykonalności ich orzeczeń stosuje się

odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego o sądach polubownych.

§ 6. (1) Przed przystąpieniem do kontraktowania buraków zarząd cukrowni przesyła właściwemu wojewodzie plan, według którego zamierza kontraktować buraki oraz oryginał protokołu posiedzenia komisji cukrowo - buraczanej. Jeżeli wojewoda w ciągu siedmiu dni nie zgłosi zastrzeżeń, zarząd cukrowni może przystąpić do kontraktowania buraków zgodnie ze złożonym planem.

(2) Zawiadomienia o zakontraktowaniu przez cukrownie buraków, przewidziane w art. 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 83, poz. 567), będą uznane za wystarczające tylko wówczas, gdy zawierać będą wyraźne stwierdzenie, że zakontraktowanie buraków nastąpiło według postanowień właściwej umowy zbiorowej rejonowej i gdy właściwy urząd wojewódzki potwierdzi to na zawiadomieniu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski